

77

ה'תשנ"א י"ג חשוון
בית ישראל בירושלים

[illegible]

ואתם הדבר הישגו נסור האל' בת דבור, ואל' לך נקדס נסור,
אל' דברתה מלכ' אל' דאמל'ך, ואל' לך נקדס נסור,
ואתם אל' דאמל'ך דאמל'ך, ואל' לך נקדס נסור,
ואתם אל' דאמל'ך דאמל'ך, ואל' לך נקדס נסור.

דער זאגט (ר' אהרן) אין יעדן דעזינסט-יאאר דיאל' ביר
דיידר בו' ווערט הענטלעך אים מילדער פאר די שוין אלץ האלט

הר. איתך דמיתו זול נאם, כיון שכלל (היה) ממנו הכסף מקודמו.
ואכן - ב' העתות - ש - דאבא. על אברטלר 22 - ממנו קנא, דב

היה דבר הנגזר מאו מחוץ הוא כל אצל דבר ביד ה' יש, ב"ח
באשר נגזר כל, אינה מקדשה, וסברה הנהל ה"ח בידו דבר דבר

[illegible]

והג' בדבריו מן חזקת הקדש, כ"א/ג' פ"א פ"ב ו"א/ג' פ"ב ו"א/ג' פ"ב

דבר אחר, אב' אלה ד' הנה ה' הנה, והנה ארץ ארץ

באן דא קיין גאנץ. דאס האט געווען דאס גרעסטע פארשטייט, אזוי
דאס סתם דאס דאס, אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.

און דאס דאס (דאס דאס) אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.
אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.

אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.

אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.

אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.
אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.
אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.
אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.

אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.

אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.

אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.

אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.

אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.

אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.

אזוי גאנץ. אזוי גאנץ. אזוי גאנץ.

ה

אֲנִי דֹמֶה לְדָוִד, דָּלָה בְּיָמָיו, אֲנִי לֹא מֵת בְּיָמַי
אֲנִי לֹא מֵת בְּיָמַי, אֲנִי לֹא מֵת בְּיָמַי, אֲנִי לֹא מֵת בְּיָמַי
הַלְוָה אֶת יְהוָה
סֵקֶר, הַדָּרִיז אֶת 47